

Pokusa, Grzech i Śmierć

(1 niedziela Wielkiego Postu, rok A, Mateusz 4, 1-11)

Czy to nieuniknione? Jesteśmy skazani na niemożność uniknięcia pokus, które prowadzą nas do grzechu i śmierci?

„Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon”. Pewne jest, że słowa Szatana są aktualne! Legiony „królestw świata z ich chwałą”, jak świst marketingu, sprzedawcy marzeń i inni dobrodzieje naszego społeczeństwa konsumpcyjnego mający nas. I, co gorsze, mający nasze dzieci: są one narażone, wszystko się miesza w ich głowach i nie widzą dobrze dystansu, jaki oddziela miraż od rzeczywistości. Nasze społeczeństwo staje się coraz bardziej materiałem pokus... i niczym innym.

Do pokusy grzechu jest tylko krok. Dzisiejsza lektura Księgi Rodzaju dobrze to pokazuje, z symboliką ogrodu Eden, Adamem przez którego „grzech wszedł do świata”. Uginamy się pod pokusami, które prowadzą do grzechu? Oczywiście nie pokusami „prostymi i zwykłymi”, jak chęć na ciasto! Ale rzeczami bardziej fundamentalnymi, jak pokusa potęgi dla jednych, pragnienie zaistnienia dla innych czy jeszcze egoistyczny indywidualizm, który niszczy nasze społeczeństwo.

Przejsz krok, to pozwolić przejść naszym pokusom wyznawanym lub nie, uczynić z siebie grzeszników, gdyż tracimy istotną treść: nauczanie Chrystusa. Jeśli nie umiemy powiedzieć jak On „Idź precz, Szatanie!”, chwyta nas grzech. Po obietnicy węża z Księgi Rodzaju „otworzą się wam oczy i będziecie jak bogowie” dziedziczymy żal, wyrzuty sumienia i wstyd. Potem, jak Adam i Ewa, którzy „poznali, że są nadzy”, nasz błąd, nasz grzech czyni z nas istoty niezbyt dobre. Poprzez nasz błąd, oskarżamy, wchodzimy w śmierć, serca, Duszy.

W tym okresie na początku Wielkiego Postu trzeba nam odnaleźć swoje wskaźniki w Chrystusie, iść na pustynię, zdać sobie sprawę z pokus, które są nasze i zwrócić się ku Bogu, aby oddać mu cześć, że dał nam swojego Syna, który przybył nas ocalić.

Bernard Vollerin, tłumaczenie: Joanna